Ч. 195. Середа 11 вересня (29 серпня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові: в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Відзначеня міністрів. — Справа соймової реформи виборчої. — З балканьского півострова. — Бородінські торжества.

„Wien. Ztg.“ оголосила слідуючі відручні письма цісарскі: Любий ґр. Штірґкгу! Виджу ся спонуканим за вашу успішну діяльність около довершеня закона войскового і закона о краєвій обороні а також карної ординациї войскової висказати вам подяку і надаю вам на знак мого признаня і мого тревалого довіря велику ленту мого ордера сьв. Стефана з увільненем від такси. — Франц Йосиф в. р.

В другім письмі до ґр. Штірґка сказано знов: В признаню успішного сотрудництва при виготовленю закона войскового і закона о краєвій обороні, як також карної процедури войскової надаю мому міністрови краєвої оборони ґенералови піхоти Фридрихови фон Ґеорґі достоїньство барона з увільненем від такси і висказую мому міністрови Гохенбурґерови моє специяльне признанє. — Франц Йосиф в. р.

Як стоїть справа соймової реформи виборчої, нині ще трудно сказати, але о скілько можна судити з відзивів польских ґазет, то не найліпше. Головною причиною, що справа доси не вияснила ся, єсть здаєсь головно то, що обі сторони, значить ся польскі і рускі репрезентанти соймові станули уперто на точці признаня числа мандатів Русинам. Українці домагають ся конче 30 процент мандатів а польскі партиї в найліпшім случаю готові признати 26·4 процент. Отже на сій точці здаєсь застрягнуть дальші переговори. Вчера по полудни, як доносить нинішна „Gaz. Poranna“, була президия україньского соймового клюбу зложена з пп. дра Костя Левицкого, дра Петрушевича і дра Макуха, у п. Намістника, щоби єму подати до відомости знані ухвали комісиї парляментарної, котрі в неділю предложив Намістникови сам голова україньского клюбу др. К. Левицкий. Конференция обмежила ся до повідомленя п. Намістника о тих ухвалах. П. Намістник заявив, що ухвали ті предложить нині президиям клюбів польских а о їх відповіди повідомить президию україньского клюбу о 3 год. по полудни.

Вчера вечером, як доносить згадана ґазета, радив Народний комітет, як зачувати, над справою заяви, яку мають нині зложити на засіданю комісиї для реформи виборчої рускі єї члени.

Колиб повірити деяким ґазетам, то на Балкані заносить ся таки направду на грізну війну. Софійский кореспондент „Нов. Времени“ мав нагоду говорити з президентом болгарского Собраня Даневом. Президент заявив, що війна Болгариї з Туреччиною неминуча. Ніщо не в силі є здержати. Пропозициї ґр. Берхтольда та заповіджені ним реформи в Туреччині прийшли за пізно. Те саме потверджує софійский кореспондент Voss. Ztg.. котрий доносить, що в Софії вважають війну з Туреччиною як неминучу. Болгария жде лише на догідну хвилю. Болгарский міністер війни та король Фердинанд одержують листи з погрозами, коли не згодять ся на виповіджене війни Туреччині. Вістки про грізне положене в Болгариї затрівожили петербурску біржу. Вчера говорено на біржі, що війна зачне ся за кілька днів та що проти Туреччини станутъ спільно: Болгария, Сербія і Греция. В дипломатичних кругах заперечують сї поголоски.

В виду грозячої війни не від річи буде придивити ся, як виглядають воєнні сили на Балкані. Чорногорска армія, поділена на чотири дивізиї, числить 45.000 войска. Крім того, має 5.000 резерви і 148 гармат. З двоміліонового буджету видає Чорногора на удержане армії около 100.000. Болгарска армія має 18 дивізий і на випадок війни може поставити 350.000 жовнірів. Греция підчас війни може поставити 300.000, Сербія 180.000 і 600 гармат, Румунія 350.000. Туреччина підчас війни має в Европі 27 дивізий піхоти, 8 бриґад кавалєриї, а на азийскім боці 10 дивізий піхоти і 5 бриґад кінниці.

В цілій російскій державі обходжено в неділю сьвято сотих роковин битви Росиии з

---

23)

В новочаснім Вавилоні

або

Париж, єго займавости і житє в нім

(Написав К. В.)

(Дальше).

О пятій годині вернула пані Рікарде домів і занепокоїла ся не мало, коли ключ до свого помешканя знайшла ще у сторожихи, у котрої лишила з тим припорученем, щоби єго дала малій дівчині, коли тота верне зі школи. За Лізею і слід пропав.

Минали хвилї страшної муки; на дворі вже добре було стемнило ся а дитина все ще не вертала. Звіяла ся погана сніговиця. Вітер так крутив і мів снігом, що сьвіта не було видко а ґазова полумінь в засьвічених ліхтарнях аж угинала ся і неспокійно блимала.

Бідну матір взяв невисказаний страх, она накинула на себе легкий вовняний шаль і пустилась добре звістною дорогою до школи. Брук під єї ногами був гладкий і липкий; попри неї гнали коні, з котрих піднимала ся пара, они форкали і били підковами об камінє так, що аж искри сипали ся. Нещаслива жінка, котру страх мучив, споглядала очима повними розпуки на товпу прохожих; їй здавало ся, як би серед сеї товпи мала показати ся й єї дитина. Она стрітила неодну малу дівчину, але надармо розглядала ся на всї боки, єї Лізї не було видко. Вітер дув пласточками снігу на єї розпалене чоло, довкола неї гуділи кроки переходячої товпи, але она не відчувала нічого, не чула нічого. Мури понурої вязниці Рокет чорніли ся якось несамовито; з єї страшних вікон не показувало ся ніяке сьвітло; она то завсїгди добачувала і своїми гадками переносила ся до сего будинку розпуки, та й нині добачила она то і єї взяв якийсь невисказаний страх. Недалеко звідси була школа. Задихана зайшла до неї — не довідала ся нічого, нічогісенько.

І знов побігла назад на улицю Дюваль. Вбігла до сусідки, у котрої лишила молодшу дитину плятилїтну Рузю-Марійку. Дитина була ще тут і она довідала ся, що за той час вернув єї чоловік домів а коли довідав ся, що Лїза ще не вернула, вийшов напроти неї.

Тоді бідна жінка замкнула ся в своїй скромний комнатці, впала на коліна, зачала ломити руки і сама собі докоряти.

Минали чверти години повні розпуки. Около осьмої години прийшов єї чоловік. І він не знайшов нічого, отже пішли обоє до комісарияту і дали знати, що стало ся. Їх потїшили, казали, що то що дня так буває, що якась дитина заблукає ся а єї відтак віднайдуть і віддадуть родичам. Комісар зараз розпорядив, що було треба.

Хтож годен описати муку сеї ночи, хто розпуку слідуючих двайцять?! За малою Лізьою і слід пропав, не лишилась ані одежина ані нічого. Бідного батька гнала розпука що дня на остров Нотр-Дам, де цілими годинами пересиджував в Морґї; страшна певність була би єму здавала ся висвободженем з тої не до висказаня муки. Але даремна була вся надія і обава: не знайшов вже своєї дитини між тими незвістними, безіменними трупами, тими жертвами розпуки і злочину, ненаситного Молоха, званого Парижем, котрих нерозпізнаних тут виставляють.

А там на дворі гнались болотністі филї на ріці, котра в тім часї як пропала мала Лїзя, прибула була як рідко коли. І коли він видів, як ті филї гнались, як они гуділи, розбиваючись об мури греблї та стовпи моста, то він в своїм дусї не могучім знайти спокою, думає о тім, як далеко вже вода могла занести бідну дитину, котрої любу головку, котрої біле тїло чиясь зьвірска рука мабуть в ріку вкинула...

Пошукуваня полїциї повістали також без успіху; лиш показано родичам якусь подоптану, поваляну зимову капузку, котру знайшли далеко звідси на безконечно довгій улици Піринейскій, а в котрій бідна матір пізнавала нїби тоту, котру Лізя мала на собі того злощасного дня, коли пропала.

Тілько й всего було; мала, люба Лізя пропала без слїду на віки. Шукайте листочка,

Французами під проводом цісаря Наполеона I під Бородіном, селом можайского округа московскої ґубернії в днях 7. і 8. вересня 1812 р. З нагоди сего сьвята побіди прикрашено всі міста хоругвами і відбули ся ілюмінациї. Всюди відбули ся войскові паради. В кількох місцевостях відслонено памятники. В Бородіні по процесиї відбув ся перегляд войска, почім цар приняв 5.000 війтів, які вручили єму хлїб і сіль. Цар висловив надію, що селяни, як і їх предки, служити-муть цареви вірно і совісно.

З Бородіна доносять: Царска пара з дітьми і великими князями удала ся з двірця на поле боротьби під Бородіном, передовсім до монастиря, збудованого вдовою по ґенералї Тучкові, що погиб в памятнім бою. Звідтам удала ся царска пара перед памятник, виставлений на спомин того бою, при котрім стояли ті части полків, які брали в тім бою участь. Там зібрали ся усї члени правительства, начальники войскових і цивільних властий, численні депутациї, а між ними обі французскі. Цар переїхав перед фронтом войск, почім з царицею удав ся до дому інвалїдів, де зібрали ся старці, що жили вже в часї бою під Бородіном. Найстарший з тих людий мав 125 літ, наймолодший 110. Коли прибула церковна процесия з образом Матери Божої, що находив ся серед войска підчас бою під Бородіном, царска пара рідня получила ся з нею і удала ся під памятник де відправлено Богослуженє.

З Москви доносять нині: Вчера о 2 год. по полудни велика процесия, на чолї котрої ступали цар, цариця з дітьми і великі князї, попереджувані достойниками двірскими всїх кляс, вирушила з великої палати до успеньского собора. В процесиї поступали також міністри достойники, начальники властий войскових і цивільних, представителї шляхти, земств і управи міст та численні депутациї, котрі взяли участь в торжествах на спомин битви під Бородіном. Коли цар і цариця вийшли з палати і станули на „червоних сходах", склонили ся перед тисячною товпою, зібраною на площи Кремля. Товпа відповіла грімким: „Гурра!" По короткім богослуженю в соборі царска родина враз з дружиною пішла до чудовского монастиря а звідтам вернула повозами до Кремля.

Новинки.

Львів, 10 вересня 1912.

— **Торжественне богослуженє** за упокій бл. п. Найяс. Цїсаревої Єлисавети відбуло ся вчера рано у всїх парохіяльних церквах всїх трох обрядів а в богослуженю тім взяла участь молодіж всїх шкіл народних і середних під проводом своїх учителїв.

— **Іменованя.** Міністерство робіт публичних іменувало професорів політехніки у Львові Тад. Фідлєра і Зиґм. Сохацкого комісарями екзаминацийними для кандидатів на дозорців котлів і машин парових, керманичів льокомотив і дозорців машин на пароплавах. — Краєва Рада шкільна іменувала артиста-маляря Станислава Ґалку учителем фахової школи промислу деревного в Коломиї.

— **Вісти особисті.** Віцепрезидент краєвої Дирекциї скарбу др. Стан. Шляхтовский вернув з урльопу і обняв урядованє. — Прокуратор скарбу др Кароль Енґель повернув з урльопу і обняв урядованє.

— **Львівский руский театр в Самборі** під дирекциєю Йосифа Стадника. Саля „Сокола". Початок о год. 8·15 вечером

В середу дня 11 вересня „Осінна буря", штука з житя Хорватів в 4 дїях Івана Войновича.

В четвер 12 вересня „Роксоляна", опера в 3 дїях з прольоґом д. Січиньского.— „Міра Ефрос", образ з житя жидів зі співами і танцями в 5 дїях Якова Ґордіна.

— **Розвязанє Ради повітової в Добромили.** Раду повітову в Добромили розвязало Намістництво в наслїдок браку приписаного числа членів, позаяк презес і 17 членів Ради зложили свої мандати а 2 члени померли Тимчасове залагоджуванє справ повітових поручив п. Намістник в порозуміню з краєвим Видїлом ем. віцепрезидентови Намістництва п. Йос. Лянікевичеви в Перемишли. Заступником тимчасового управителя заряду іменований о. Николай Бурмич.

— **Дирекция** українськоï торговельної школи у Львові, ул. Міцкевича ч. 11 (при площі Юра) оголошує додаткові вписи до I кляси двоклясової торгов. школи для хлопців і дївчат, щоби отворити окрему школу для дївчат. Вписи принимає ся в передполудневих годинах найдальше до 15 вересня. — З. Залозецкий, директор.

— **Конкурс.** Українське Педаґоґічне Товариство у Львові розписує конкурс на одноразову підмогу в квоті 120 К з фундациї ім. Романа Алексієвича для учителїв і учительок шкіл народних рускої народности. Першеньство до одержаня мають: а) зовсім убогі сироти по учителях шкіл народних, котрі поводять ся взірцево і роблять в науках відзначаючі поступи; б) зовсім убогі вдови по учителях шкіл народних, котрі свої дїти до шкіл посилають; в) убогі учителї шкіл народних, котрі також свої дїти до шкіл посилають. Поданя належить вносити до Українського Педаґоґічного Товариства, ул. Мохнацкого ч. 12 найдальше до 20 падолиста 1912 разом з алеґатами під а) б) в). „Українське Педаґоґічне Товариство" у Львові. За Видїл: О Тит. ВОЙНАРОВСКИЙ, голова, Константина МАЛИЦКА, секретарка.

— **Конкурс** розписує управа дяківскої школи в Самборі на приняте 8 учеників. Услівя: укінченє народної школи, добрий голос і укінчених 17 літ. Наука триває 2 роки. Ученики дістають даром: помешканє, опал, ліжко книжки і науку, а харч треба мати свій. Школа дяківска в Самборі є концесионована ц. к Намістництвом за дозволом гр.-кат. Епис. Консисториї в Перемишлї. Зголошеня до 1 жовтня 1912 на руки гр.-кат. Уряду парох. в Самборі.

— **В Пелчиньскім ставі** виловлено оногди в полудне трупа мужчини, в котрім розпізнано тіло Григория Карчила дозорця заведеня чищеня міста. При трупі знайдено судові папери, годинник, обручку вінчальну і дрібні гроші. Причина самоубийства незвістна.

— **Величезна катастрофа.** Виходяча в Шанґаю ґазета „Daily News" помістила лист з Военчу, в котрім сказано, що внаслїдок хмаролому і тайфуну дня 29 серпня с. р. настала страшна повінь. Місто Чінґсіен і богато поменших повіть зовсім знищила. Після хіньских обчислень згинуло 40.000 до 50.000 людий.

— **Українець — сьвідок битви під Бородином.** На соті роковини великої битви під Бородином підчас походу Наполеона I. до Росиї прибув також Яким Вінтонюк, бувший фельдфебель 53 го волиньского піхотного полку.

котрий буря занесла у море, та питайте, що з ним стало ся...

Лиш одно впадало в очи: той молодий мужчина, що то так уперто залицяв ся до Блянки, предкладав матери, котру брала ся розпука, свою поміч в шуканю. Аж надто ясний був єго намір, як що єго предложеня не відкинути, що правда чемно але рішучо. Тоді відповів глумливо той молодий мужчина: То собі, пані, добре запамятайте, що нераз знає ся більше як цїла полїция.

Небавком щез він з камениці і мимо всяких пошукувань, годі було єго відшукати. Рікарде не дав собі того вибити з голови, що той чоловічище мав якийсь дїдьчий плян, котрий стояв в звязи зі щезненєм дитини; але до того бракувало всякої хоч би й найменшої основи, хиба лиш тоті повисші слова, котрі однако мали служити лиш за спосіб, щоби позискати собі довірє так пожаданої женщини.

Минули місяцї і роки від тої пори, як пропала мала Лїзя. Сумно минав час серед невисказаного горя і роблених собі докорів; у тої нещасливої пари щезла була всяка охота до житя а серед того понурого окруженя підростала Рузя-Марійка, молодша донечка. Рузя-Марійка була може ще красша і здібнїйша як пропавша Лїзя, але она очевидно терпіла під впливом тої чорної задуми єї окруженя, де не було анї веселого усьміху анї не чула слова якогось вдоволеня. Тихо і поважно виконували батько і матїр свою щоденну роботу; тихо і мовчки відводила єї матїр що дня до школи, навіть ще тодї, коли їй було вже дванайцять літ а матїр за кождий раз аж задрожала, коли переходила попри вязницю Рокет, котрої понурі мури так страшне зробили на неї того вечера враженє. Точно о четвертій годинї стояла вже матїр перед школою і мовчки не відзиваючись анї словом забирала доньку з собою. Бідна дївчина завидувала нераз своїм щасливійшим товаришкам, бо хоч і она сама була тиха і не говірлива, то все таки з природи була весела а єї темно-синї очи нераз таки добре засьвітились.

Коли Рузя-Марійка перестала вже ходити до школи, пішла учити ся робити цьвіти, бо не можна єї було рішучо до того спонукати, щоби она робила пуделка так як єї матїр. Панї Рікарде і тут крок в крок ходила за нею, але не можна преці не допустити до того, щоби тота цьвітнярка у котрої она учила ся, часами кудись єї не післала; то єї не мало непокоїло і она завсїдно напоминала молоду дївчину, щоби була осторожна. Рузя-Марійка очевидно не розуміла того, бо роздумуючи, споглядала на матїр і нераз питала матїр, щож би їй такого могло стати ся.

Так дійшла Рюзя-Марійка вже до 15 літ і з неї зробила ся така красна панночка, що всї на неї дивили ся. Матїр хотїла єї тепер ще більше пильнувати як перед тим і всюди з нею ходити. Але то годї було так зробити, як матїр хотїла: треба би було тратити богато часу ходити за нею, бо Рузя-Марійка занята була у великім заведеню при бульварі де Капісін а там, як то звичайно у цьвітарок буває, робота вечером дуже неправильно кінчила ся. До того ще й заробок родичів щораз більше погіршував ся і Рузя-Марійка мусїла нераз вигодити родичам своєю платнею на удержанє дому; то вже так водить ся в Парижи, не инакше.

Аж ось стало ся одного разу так, що брат Рікардета приїхав із села в гостину, забавний селянин, що любив жартувати і розповідати небилиці. Він побачив то мелянхолїйне окруженє своєї братаницї і дуже значучо покивав на то головою.

— Брате мій — відозвав ся він одного дня, коли молодої дївчини не було дома — чи ти маєш ще розум? Преці по бідненькій Лїзї ви вже досить насумували ся а хоч би ви й так виглядали, як тоті плачущі верби на кладовищи Пер ля Шез, то дитина вам не верне ся; она може вже добре спочиває в руках того, що над нами. Але ви маєте обовязки супротив другої доньки! Чи гадаєте, що молода дївчина повна житя видержить між такими плаксивими як ви? Цїла камениця о тім говорить, почавши від дверника аж до тої швачки над вами на піддашу, котра також стратила дитину, але розумнїйша від вас. Мусите дївчинї зробити житє веселе та перестати вже раз сумувати а нї, то она сама такої наробить собі забави, що вам аж всего відхоче ся; лекше вам допильнувати цїлий корець блох, то вам кажу, бо й я не дурно прожив тих пятьдесять літ.

Родичам то, видко, промовило до розуму і опісля говорило ся богато об тім, що далось би зробити, щоби молодій дївчинї житє стало веселійше.

(Дальше буде).

Вінтонюкови тепер 122 літ. Мимо так глубокої старости він все ще держить ся добре, волосе не то що не повипадало, але навіть і не посивіло; він говорить гарно і то з українська. Вінтонюк приїхав до Москви з рідного Кишенева, де жиє его 90-літна жінка, а що в дорозі всюди его засипали питанями, то сильно утомив ся. Найважнійше, що ему остало ся з Наполеонових боїв, то дві рани одержані під Бородином шаблею в шию і кулею в ліву ногу. Богато дечого з давних боїв в голові старого вояка помішало ся, та він все таки богато розказує і про окремі стрічи, про похід на Париж та про царя Александра І. і про Наполеона І. З воєн 1812 р. виніс він богато медалів, але їх хтось закрав. Тепер Вінтонюк — як додають московскі часописи — тілько й мріє про те, щоб добути назад ті медалі та щоб, вертаючи домів вступити до Києва і побути в печерах. Вінтонюк обтяжений сімєю, та жалує ся на то, що ему приходить ся важко жити.

— Крадежі і арештованя. До мешканя п. І. Вибрановскої, при ул. Лонцкого ч. 2 вломив ся оногди злодій і розбивши шафу і бюрко, вкрав готівку 3.600 кор. — До союза підприємців горалень рільничих зголосив ся перед кількома днями Йосиф Цах, посесор в Дубівци і побрав 21.000 кор. титулом зачету на спірітус, маючий випродукувати ся в его горальни. Тимчасом наспіла вість, що Цах зовсім не думає спірітус виробляти і єсть вже в дорозі до Америки. Вислано за ним стежні листи.

— Послідна повінь на Буковині дала ся тамошним жителям сильно в знаке. Черновецке передмістя Каличанка, було ціле залите водою а комунікация відбувала ся на лодках. Долина Пруту представляла ся як одно величезне озеро. У вижницкім і сторожинецкім повіті потерпіли богато доми, млини і звірята. В Старій Жучці утопив ся войсковий резервіст Дмитро Козак. Комунікация межи Путиловом а Вижницею перервана; вижницкий міст в двох третих частях зовсім знищений. В Жадовій сторожинецкого повіта 300 домів стоїть під водою.

— Аґентия інсератова Спілки дневникарів. З днем 1 вересня с. р. отворено у Львові в реальности при ул. Сикстускій ч. 19 „Аґентию інсератову Спілки дневникарів“, котрої задачию буде приймати, укладати і перекладати всілякого рода оголошеня і уміщувати їх у всіх краєвих і заграничних ґазетах. З Агентиєю получене Бюро безплатної поради для купців, промисловців і ремісників в справах оголошень і реклям.

Господарство, промисл і торговля

— В справі достави для войска, котрою занимає ся „Краєвий Союз господарско-торговельних спілок“, одержала Головна Рада Краєвого товариства господарского „Сільский Господар“ від ц. к. Міністерства рільництва слідуюче письмо, котре подає до відомости наших господарів:

„Міністерство рільництва вело поки що з дебільшого виказ рільничих достав для ц. і к. войска і переконало ся, що ті достави в тім часі, коли з року 1911 на 1912 розходило ся о їх забезпечене, значно зменшили ся.

Підчас коли з тої суми гроший, що припадала для забезпеченя достав часто рільничих артикулів в попереднім часі 1910/11 припало вже 62 проц. на забезпечене безпосередно у господарів, то в часі забезпеченя достав 1911/12 припадає на то вже лиш 51 проц.

Хоч так значне зменшене участи господарів в доставі дасть ся по части оправдати тим, що збірка особливо сирої паші в літі 1911 ізза некористних обставин погоди в поодиноких краях дуже значно зменшила ся, то всетаки Міністерство рільництва гадає, що повинно звернути увагу головних товариств господарских в поодиноких краях на то зменшене в ціли відповідного поінформованя господарских кругів.

Сегорічний вислід збірки, іменно же що до пашного збіжа, є взагалі все таки значно лішший і повинен чей дати господарам можність брати знову в більшій скількости участь в доставах для войска, щоби збут рільних продуктів удержати на сім цінним поли достав бодай в тім збільшенім обємі, який вже давнійше осягнено“.

Подаючи се письмо ц. к. Міністерства рільництва до відомости господарів, взиває Тов. „Сільский Господар“, щоб старали ся забезпечити собі доставу для войска і в сій справі порозуміли ся з „Краєвим Союзом господарско-торговельних спілок“, котрий поінформує їх докладно о всім, що треба зробити, щоби забезпечити собі доставу для войска.

Телеґрами.

Білград 10 вересня. Кабінет подав ся вчера до димісиї.

Солунь 10 вересня. Незвістний виновник хотів висадити у воздух конак в Грушеві в монастирскім вілєті. Будинок легко ушкоджений, з людий ніхто не потерпів.

Константинополь 10 вересня. Часописи доносять, що рада міністрів ухвалила вчера проєкт закона, після котрого подібні реформи як в Анґлії, мають бути заведені також в инших провінциях.

Льондон 10 вересня. До „Daily News“ доносять з Пекіну, що комісар висланий на західні границі Манджурии хівської в цїли успокоєня тих сторін доніс, що сторони Алтайскі пропали для Хіни. Комісар хотів там вислати поміч, але російский консуль загрозив, що вишле Монголам російске войско на поміч. На тайнім засїданю розважано чи просити Росию о посередництво межи Хіною а Монґолією але єсть обава, що крок такий значив би що Хіна зрікає ся в части верховної власти над Монґолією. Длятого постановлено віддати справу раді народній до розсмотреня.

Марош Вашаргелї 10 вересня. Ріка Марош залила кілька місцевостий. Від Сас-Реґен до Марош-Вашаргелї ціла околиця стоїть під водою. Засіви знищені.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічві від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·35, 3·40, 8·22, 8·35, 2·05 §), 2·45 3·45 *) 5·46 †), 6·05, 7·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §2·16, 2·27, 2·50†) 8·40, 11·13
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: 2·50, 6·10, 9·15, 9·37, 2·25, 3·05*). 6·28 †), 7·58•), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. •) до Ходорова кождого попереднього дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави руской (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, 2·29 *), 2·42 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова 2·22, 5·45, 7·25, 8·50, 10·05, 1·10*), 1·30 2·00§), 5·40, 7·25†), 8·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, 1·50§), 2·15, 5·30 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: 12·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), 1·55, 5·52, 6·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·11, 1·36*), 2·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29, 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в неділї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і неділю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22, 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10·15, 3·03.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 5/5 до 8/9: 1·26.

До Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 2·40.

Поїзд поспішний зі Львова до Підволочиск відходить о годині 2 мін. 16 пополудни з перону 2, Нр. сходів II.

Поїзд особовий зі Львова до Красного відходить о годині 2 мін. 50 по полудни із заходного тору перону 4 Нр. сходів IV.

Поїзд особовий зі Львова до Станиславова відходить о годині 2 мін. 35 по полудни з перону 3 Нр. сходів III.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

Хто бажае ГОДИННИКА ?даром?

Щоби наші знамениті кишеневі годинники зробити скрізь знаними, розділяемо після певного способу 5000 годинників даром. Пришліть Вашу докладну адресу тільки на переписнім листку до Uhren Fabrik Jak. König, Wien III/2 Postamt 45, Fach 125.

Виноград

курацийний і столовий, найделїкатнїйші ягоди, дуже великі, солодкі, сьвіжо рвані 5 кл. 3 К 50 с.
Яблока столові і груші „Кайзербери“ 5 кл. 3 К.
Мід пчільний натуральний 5 кл. 7 К 50 с., доставляє **И. Перльмутер**, Versecz N. 15.

Містове Бюро зелїзниць державних
у Львові, пасаж Гавсмана 9
продає білети на всі зелїзниці в краю і за границею.

Товариство для винайму
піль і господарств
в Оломуцу
Стоваришенє зареєстр. з обм. порукою

приймає вкладки на 5 процент і висше, як також зголошення о винаймленє господарств.

Удїли членів по 100 К.
Дивіденда 6 — 8 проц.

Урядує щоденно в Оломуцу: Долїшний Ринок ч. 17.

Ст. Соколовского
Головне бюро дневників
і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Ловиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.